

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1453/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813201156
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6813201156.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, proti odporkyňi: P. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX, XXX XX I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., IČO: 42 309 166, so sídlom J. Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, právne zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom J. Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 997,64 Eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 22. 10. 2014 proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 4C/97/2013 - 65 zo dňa 30. 09. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku II., ktorým navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

V nenapadnutých výrokoch I. a III. zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

odôvodnenie:

Okresný súd I. konanie zastavil. II. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal. III. Nariadil Daňovému úradu Trnava, aby po právoplatnosti uznesenia vrátil navrhovateľovi súdny poplatok v sume 52,80 Eur a to do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., - žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, a podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. V ďalšom procesný súd uvádza, že v prípade, ak došlo k zastaveniu konania nemá zásadne žiaden z účastníkov konania právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Za podmienok uvedených v § 146 ods. 2 O. s. p. je však možné uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť trovy konania. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k odseku prvému špeciálnou úpravou a súd, ktorý o trovách rozhoduje, musí v prípade, ak sú podmienky v ňom uvedené splnené, povinnosť nahradiť trovy konania uložiť tomu účastníkovi konania, ktorý procesne zavinil, že konanie bolo zastavené.

Súd dospel k záveru, že k zastaveniu konania vo veci došlo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, ktorý zastavenie konania navrhol aj z dôvodu úhrad uskutočnených odporkyňou po podaní návrhu. V závere súd uvádza, že navrhovateľ v podaní zo dňa 11. 09. 2014, ktorý zobral návrh späť v celom rozsahu uviedol, že nežiada odporkyňu zaviazat' na náhradu jemu vzniknutých trov napriek tomu, že dôvodom späťvzatia boli aj jej čiastočné úhrady po podaní návrhu, súd rozhodol o trovách tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia, že navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu čo do výroku II. podal odvolanie vedľajší účastník. Navrhol napadnuté rozhodnutie vo výroku II. zmeniť a žalobcu zaviazať nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 138,90 Eur. Uplatnil si aj trovy právneho zastúpenia za podané odvolanie.

V ďalšom odvolateľ uviedol, že žalobný návrh bol súdu doručený dňa 26. 02. 2013, pričom vedľajší účastník do konania vstúpil dňa 30. 07. 2014. Vyjadrenie vo veci samej, ktorým žiadal vedľajší účastník návrh zamietnuť bolo súdu doručené dňa 20. 08. 2014. Žalobca mal 1,5 roka, aby vzal žalobu späť, urobil tak ale až dňa 16. 09. 2014 a to po vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej aplikácii § 146 ods. 2 O. s. p. V konaní neexistuje dôvod, aby neboli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy konania. Vedľajší účastník k návrhu na vydanie platobného rozkazu podal kvalifikované vyjadrenie, na základe ktorého by bol návrh žalobcu zamietnutý, pričom o takomto právnom názore nie je možné mať pochybnosti.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.

Napadnutý výrok uznesenia okresného súdu nie je preskúmateľný vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Tiež z odôvodnenia napadnutého výroku vyplýva, že súd neakceptuje špecifičnosť ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p. v jeho prvej a druhej vete.

Odvolací súd opätovne, ako aj v iných rozhodnutiach upozorňuje, že ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Táto povinnosť neprichádza do úvahy, ak v konaní podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. neprichádza do úvahy nárok na náhradu trov konania (najmä tak, kde konanie mohlo byť začaté aj bez návrhu).

Zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska. Nemožno ho posudzovať podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť návrhu vo veci samej. Preto zásadne platí, že ak navrhovateľ zobral svoj návrh späť z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené (ak nejde o prípad § 146 ods. 2 veta druhá) a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi. O zavinenie na zastavení konania pôjde tiež vtedy, ak konanie bolo zastavené preto, že vec nepatrí do právomoci súdu, že išlo o vec rozsúdenú alebo že sa účastníci dohodli o veci mimosúdne.

Osobitne je upravený prípad, ak pre správanie odporcu bol návrh vzatý späť, hoci bol podaný dôvodne. V tomto prípade je povinný nahradiť trovy odporcu. Navrhovateľ napríklad podá návrh na vydanie veci a po podaní návrhu ju odporca navrhovateľovi dobrovoľne vydá. Predpokladom pre vyslovenie povinnosti na náhradu nákladov je jednak dôvodne podaný návrh, jednak správanie sa odporcu, pre ktoré sa stal návrh po jeho podaní bezdôvodný.

Znamená to, že ak ako dôvod svojho späťvzatie návrhu uvedie navrhovateľ skutočnosť „aj z dôvodu úhrad uskutočnených odporcom“, nemožno z takejto formulácie presvedčivo vyvodiť záver, že späťvzatie návrhu navrhovateľom došlo výlučne pre správanie sa odporcu.

V predmetnom prípade navrhovateľ ani neuviedol, v akom rozsahu odporkyňa jeho návrh akceptovala úhradou požadovanej sumy a nedoložil podklad pre záver, že späťvzatie návrhu došlo pre správanie sa odporcu, hoci návrh bol podaný dôvodne.

Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka súd sa týmito v rozhodnutí vôbec nezaoberal.

V nenapadnutých častiach nemohol krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa preskúmať a preto toto zostalo nedotknuté.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.